

KIÁLTÓ SZÓ

8. évfolyam, 1. szám

A kiskundorozsmai Keresztelő Szent János Plébánia hetilapja

2020. január 5.

Evangelium

...”beragyogta őket az Úr dicsősége”... (Lk 2,9)

Azokban a napokban Augusztusz császár elrendelte, hogy írják össze a földkerekség lakosságát. Ez az első összeírás akkor történt, amikor Szíria kormányzója Kirinusz volt. Mindenki elment a maga városába, hogy összeírják.

Galilea Názáret nevű városából József is fölment Dávid városába, a judeai Betlehembe, hogy összeírják eljegyzett feleségével, Máriával, aki gyermeket várt.

Amíg ott tartózkodtak, beteltek Mária napjai, hogy megszüljje gyermekét. Világra hozta elsőszülött fiát, pólyába takarta, és jászolba fektette, mert nem kaptak helyet a szálláson.

A környéken pásztorok tanyáztak a szabad ég alatt, nyájukat őrizték az éjszakában. Egyszerre csak megállt előttük az Úr angyala, és az Úr dicsősége beragyogta őket. Nagyon megrémültek.

Az angyal így szólt hozzájuk: „Ne féljete! Íme, jó hírt hozok nektek, amely nagy öröm lesz az egész népnek. Ma megszületett a Megváltótok, az Úr Krisztus, Dávid városában. Ez lesz nektek a jel: Kisdedet találtok pólyába takarva és jászolba fektetve.”

Az angyalt hirtelen nagy mennyei sereg vette körül. Istent dicsőítve ezt zengték:

Dicsőség a magasságban Istennek, és békesség a földön a jóakaratú embereknek! (Lk 2, 1-14)

„A német költő, Rilke egy időben Párizsban élt. Naponta bejárt az egyetemre egy francia barátnője kíséretében. Útjuk egy nagyon forgalmas útvonalon vezetett át. A kereszteződésnél állandóan egy koldusasszony tartózkodott. Alamizsnát kéregetett a járóelőktől. Mindig ugyanazon a helyen üldögett. Mozdulatlan volt, akár egy szobor. Kezét előre nyújtotta, szemét a földre szegezte. Rilke soha nem adott neki egy fillért sem. Barátnője ellenben gyakran belecsúsztatott a koldus kezébe egy-

egy pénzdarabot. Egyszer a fiatal francia nő csodálkozva meg is kérdezte a költőt:

- Te miért nem adsz soha semmit ennek a szegénynek?

- Olyasvalamit kellene adnunk neki, amit nem a kezének, hanem a szívének szánunk - válaszolta a költő. Másnap Rilke egy rózsabimbóval érkezett. Egyenesen a koldusasszonyhoz ment. A rózsát belehelyezte a kezébe és tovább akart menni. Ekkor azonban váratlan dolog történt: a koldusasszony felémelte a tekintetét, ránézett a költőre, nagy nehezen felkelt a földről, megragadta a férfi kezét és megcsókolta. Majd, a rózsát erősen a szívére szorítva, eltávozott. Ezután egy héten át nem látta az asszonyt. A másik héten ismét ott ült az utcáson, a szokott módon: szótlanul, mozdulatlanul, mint korábban. - Miből élhetett egész héten át, mikor semmit se kapott? - kérdezte a francia barátnő. - A rózsából - válaszolta a költő.”

Karácsony éjszakáján megszületik a világ megváltója. Istállóban. Ahogyan magunk előtt látjuk, állatok veszik körül, jászolba fektetik, a hideg estén marhák lehelete ad valami szobahőmérséklethez hasonló, állatszagú meleget. Szegényes körülmények, de érzésekben, élményekben gazdag lelkület. Mert beragyogja őket az Úr dicsősége.

Fáznak, áznak, panaszkodhatnak. És igazuk is lenne. De nem abból élnek, ami körülveszi őket, hanem ami bennük történik. Egy édesanya gyermeket szül. Kínok, fájdalmak, gondok veszik körül. De nagyon fontos, hogy csak körül. Viszont nem ebből él. Nem ezt látja, hanem többet. Gyermek született. Egy új élet jelent meg a földön. Ez akkora öröm, hogy minden mást feledtet. Ez az öröm mindent bearanyoz. Így az istállóból palota lesz, az állatokból őrzőangyalok. Minden átminősül.

Egy gyermek születése átrendezi az életünket.

Az élet unalmas és szürke. Olyan, mint egy kifestő. Vonalakal van tele és üres foltokkal. Ki

kell színezní, életet, melegséget kell vinni a hideg vonalak közé. Megtölteni történetekkel, élményekkel, kalandokkal, sok-sok örömmel.

Miből él egy koldus? Miből él a Szent Család? Miből élünk mi? Elég egy rózsa, elég egy gyermek születése, elég néhány kedves szó, vagy törődő hallgatás, és minden más színt kap.

Mindannyiunk kezében ott a színes ceruza, bátran rajzoljuk tele egymás és magunk életét, reményt és hitet adó képekkel.

G.F.

Létige

- 5. v.: Sir 24,1-4.12-16; Zsolt 147; Ef 1,3-6.15-18; Jn 1,1-18
- 6. h.: Iz 60,1-6; Zsolt 71; Ef 3,2-3a.5-6; Mt 2,1-12
- 7. k.: 1Jn 3,22-4,6; Zsolt 2; Mt 4,12-17.23-25
- 8. sz.: 1Jn 4,11-18; Zsolt 71; Mk 6,45-52
- 9. cs.: 1Jn 4,19-5,4; Zsolt 71; Lk 4,14-22a
- 10. p.: 1Jn 5,5-13; Zsolt 147; Lk 5,12-16
- 11. sz.: 1Jn 5,14-21; Zsolt 149; Jn 3,22-30
- 12. v.: Iz 42,1-4;6-7; Zsolt 28; Ap-Csel 10,34-38; Mt 3,13-17

Hirdetések

- A mai vasárnap első vasárnap, a délelőtti mise végén imádkozzuk a Jézus Szíve litániát.
- A 2020-as évre szentmisék íratthatók az irodában, hivatali időben.
- Január 6-án, hétfőn, Vízkereszt ünnepén reggel 7 és este 6-kor lesznek szentmisék.
- A Katolikus Bál január 25-én, szombaton lesz. Felnőtt jegy: 5000 Ft, diák: 2500 Ft.
- Akik házszentelést kérnek, azok jelezzék a plébánia irodájában, hivatali időben.
- Minden kedves olvasónknak és családjuknak boldog új évet kívánunk!

P.Gy.

Olaszországi zarándokutunk története — Utóirat 2.

Reggeli közös imáinkkal köszönetet mondtunk és áldást kértünk a napi küldetéseinkre.

Zarándokutunk célját, küldetését teljesítve nemcsak a szentmiséken, a templomokban, a székesegyházakban, hanem az autóbuszban is lehetőségünk volt a közös imádkozásra. A távolságok leküzdése közben október lévén a rózsafüzér imádkozásával tiszteltünk Szűz Mária előtt.

Régi szép emlékeket idézett fel, amikor a közös beszélgetések folyamán kiderült, hogy az a megszentelt rózsafüzér van többünk-nél, amit az Atyánktól még a lengyelországi zarándokutunkon kaptunk ajándékba. Atyánk a kitarásban, a tempóban folyamatosan példát mutatva hősöknek nevezte, és kedves szóval méltatta, illetve támogatta a zarándokcsoportunk rászoruló tagjait.

Az igen vegyes életkorú csoportunk valamennyi tagja elismerésre méltó küzdelemben egységes csapatot alkotott. Az 5 és fél évestől, a 82 és fél évesig korosztály példa értékűen gyakorolta a társas együttélés, az egymást támogató közösségi viselkedés, az alkalmazkodás szabályait.

Zarándoklatunk során kétszer is nagyot dobbant a szívünk, amikor szeretett kis hazánktól távol, idegen földön magyar szót hallottunk.

Először a velencei hajóállomáson egy afrikai országból származó igen barna bőrű fiatalembertől, aki tényként fogalmazta meg a kis csoportunk láttán „mennyi magyorka”, majd Szlovéniában a fánkot áruló kisasszonytól.

Otthonunkra való gondolatainkat támogatta az olasz alföldön megcsodált szőlő kordonok látványa. Ameddig a szem ellátott, csak katonás rendezettségű telepítésekben gyönyörködhettünk. Mintha otthon lennénk.

A haladás, de végtelennek tűnő, autóbuszon töltött utazásunk nehézségeit az átélt lelki tartalmak

és a szemet gyönyörködtető élmények feledtették. Rövid és hosszú távú emlékeink felidézését pedig a megszámlálhatatlan mennyiségű saját és megosztott fényképek látványa támogatta.

Otthonlévő szeretteinkre a mindennapi imádságokon kívül kedves kis kegytárgyak vásárlásával is gondoltunk. De lehetőségünk volt gyakorolni a shoppingolás módszerét is, amikor hazafelé betértünk a padovai Auchanba, hogy eredeti olasz specialitásokat a hazájukban kedvező áron vásárolhassuk meg.

Az áruházból volt, aki kisebb, míg mások nagyobb bevásárló táskával távoztak, és megkezdődött az újabb megmérettetés; a csomagok biztonságos elhelyezése a rakodótérben.

Távol voltunk szeretteinktől, a mindennapi szentmiséket értük, miattuk ajánlottuk fel. Függetlenül ettől az érzéstől, megható volt az a tapasztalat, hogy beléptünk egy-egy templomba és könnybe lábadt a szemünk – ez volt az az érzés, ami azt jelentette, hogy tudatosult bennünk, jó helyen vagyunk.

Hazafelé úton az utazással, a szervező irodával, az ellátással, a programokkal, élményekkel, elvárásokkal, javaslatokkal kapcsolatos kérdőívet kaptunk.

Az összegyűjtést követően idegenvezetőnk és Atyánk széles skálájú, érdekesebbnél érdekesebb zarándokúti lehetőségekről tájékoztattak bennünket.

Bár ekkor már elég fáradtak voltunk, mégis olyan élményszerű leírásokat kaptunk, hogy képzeletben már csomagoltunk is a következő útra.

A négy napos tartalmas és felejthetetlen élményt jelentő zarándokutunk végén a megszámlálhatatlan, szebbnél szebb templom látványa mellett a legfelemelkedőbb érzést mégiscsak a Mi-templomunk kivilágított karsú tornyának látványa jelentette. Abban a pillanatban nagyot dobbant a szívünk, mert tudatosult bennünk, hogy (22:55) hazaértünk.

Peták Angela

Te kit választanál?

Az előző kérdésünkre a helyes válasz: **Szent Rókus**. Nevezetesen az az az, hogy amikor 1414-ben Konstanzban ütötte fel a fejét a pestis, egy ottani szerzetes megemlékezett, hogy tud a montpellier-i patrónusról, vagyis Rókusról. Erre elrendelték, hogy képmását hordozzák végig az utcákon. A dühöngő járvány épp oly hirtelen szűnt meg, ahogy támadt, és Rókus nevét az egész keresztény világ megismerte. Új kérdésünk: **Bileam számára miért nem akart tovább menni gazdája akarata ellenére?** (Számok 22, 30)

1. Mert ott finom füvet talált?
2. Egy kő felsértette a lábát?
3. Mert makacs állat volt?
4. A számár látta az Úr angyalát, aki végezni akart a gazdájával?

A helyes válaszokat névvel és címmel ellátva, péntek estig dobják be a plébánia postaládájába. A helyes megfejtők között egy könyvet sorsolunk ki. A nyertes nevét a január 19-i számban közöljük. A Mátyással kapcsolatos játék nyertese: **Kéri Györgyné** volt.

M.L.

Anyakönyvi hírek

Temetés:

† Tóth Ernőt életének 77. évében; † Ocskó Ferencet életének 81. évében december 16-án;

† Molnár Istvánnét sz.: Jenei Gizellát életének 79. évében december 17-én;

† Balog Sándort életének 93. évében december 18-án;

† Rózsa Bakacsi Vilmost életének 87. évében december 19-én a kiskundorozsmai temetőben utolsó útjukra kísértük. **(P.Gy.)**

A plébánia elérhetőségei:

6791 Szeged-Kiskundorozsma,
Szent János tér 6.
tel.: (62) 461-228 és (20) 82-32-159
email: dorozsmaiplebania@gmail.com
web: <http://dorozsmaiplebania.hu>

Iroda nyitvatartása:

Hétfo - Péntek: 8:00-12:00

Számlaszámok:

OTP - Plébánia: 11735036-20051895
Sztríha Kálmán Alapítvány:
11735005-20545747
OTP számla - „Főoltárkép restaurálása”: 11735036-20053952

A szerkesztőbizottság tagjai: Gordos Ferdinánd (G. F. - felelős kiadó), Kósa Lászlóné (K.L.-né), Maróti László (M. L.), Moróné Tapody Éva (M. T. É.), Nagy-né Nyíró Katalin (N.-né), Pócsai György (P. Gy.), Szabó József (tördelés), Szalkai Attila (tördelés)